

Cesta do pravěku

Je ráno **1. října 2016** a já společně se svými 16 spolužáky a třídní profesorkou Štindlovou vyrážíme na Býčí skálu do Moravského krasu. Ranní cestu autobusem prospím (sobotní vstávání není nic pro mě), takže své popisování začínám až příjezdem do Brna. Jelikož měl autobus zpoždění, pospícháme k vlakovému nádraží. Rychlý nákup jízdenek zajišťuje třídní, ostatní běžíme na nástupiště držet vlak. Pak už spolu s desítkami turistů – důchodců (vždyť je dnes Den seniorů!) jedeme směrem k Adamovu. Odtud se rychlým krokem přepravujeme 5,5 km k Býčí skále. V poslední části cesty nám jde naproti Áďa a ukáže všem první malou ochutnávku – jeskyni Jáchymku, pak už doputujeme do cíle naší cesty. V táboře zdejších speleologů nás čeká rozdělaný oheň. Všichni se vrhneme na opékání špekáčků, což se ukáže jako adrenalinová záležitost (polovina jich padá do popela). Malé povídání o Wanklově nálezu tajemného pravěkého rituálního obětiště, o bronzovém býčkovi a už to konečně začne! Vcházíme do **druhého největšího jeskynního komplexu v ČR**. Postupně projdeme 700m dlouhou trasu, obhlédneme „hrnce“, do nichž se zanedlouho přiletí prospat netopýři (zimuje jich tady kolem 2000), sledujeme chodby, Jedovnický potok, nápisy na stěnách. Ti nejodvážnější z nás, kterým nevadí, že se zašpiní, posílá jeskyňář Štěpán i do plazivek plných bláta a vody. Někteří máme gumáky, tak se probrouzdáme odčerpaným sifonem až do sálu s nádhernou krápníkovou výzdobou. Jeskyni opouští polovina z nás zmazaná, jako když jsme chodili do školky. Následuje ještě prohlídka **Barové jeskyně**, vstupujeme postupně – rozdělení do dvou skupin. Jsme v místech, kam se obyčejný návštěvník nedostane, protože zde stále probíhá výzkum kosterních nálezů pravěkých zvířat, která tu chodila před 20 až 25 tisíci lety. Další dva průvodci nás upozorňují na kosti, obratle, čelisti i zuby. Všechno trčí ze „stěn“ – pozůstatky jeskynních medvědů, praturů, jelenů, hyen, lvů a jiných zvířat. Adam se doslova rozplyne potem, co dostane jeden medvědí obratel darem. Nakonec se převlékáme do čistého oblečení, loučíme se s hodnými lidmi v táboře a stejnou cestou putujeme zpět. Vidět všechno na vlastní oči a možnost sáhnout si na historii je úžasná! Máme z celého společného dne radost.

Za všechny „speleology“ z 5. A Terka Brožová

